

καταϊδρωμένος

καταϊδρωμένος, -η, -ο, επίθ. [<κατα- + ιδρωμένος], που είναι μούσκεμα στον ιδρώτα: «έσκαβε απ' το πρωί μέχρι το μεσημέρι στον κήπο και ήρθε καταϊδρωμένος να κάνει ένα μπάνιο»·

- *έρχομαι δεύτερος και καταϊδρωμένος*, **α.** κατατάσσομαι δεύτερος σε μια αναμέτρηση, ύστερα από εξαντλητική προσπάθεια: «διαγωνίστηκαν πέντε άτομα κι ήρθε δεύτερος και καταϊδρωμένος». **β.** καθυστερώ να πάω κάπου, με αποτέλεσμα να με προλάβει άλλος και να χάσω μια ευκαιρία ή παροχή: «τι να σου κάνω, φίλε μου, ήρθες δεύτερος και καταϊδρωμένος και πήρε άλλος τη θέση || ήρθες δεύτερος και καταϊδρωμένος κι ό,τι είχα να δώσω, το 'δωσα». **γ.** καθυστερώ να μεταφέρω σε κάποιον κάποιο νέο ή πληροφορία, καθυστερώ στη διατύπωση μιας κρίσης ή χαρακτηρισμού: «έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος, γιατί ο τάδε μας είπε όλα τα καθήκαστα της υπόθεσης». Πολλές φορές, λέγεται και με ειρωνική διάθεση: «έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος, αγόρι μου, γιατί μας τα 'παν άλλοι»·

- *έρχομαι τελευταίος και καταϊδρωμένος*, επιτείνει την έννοια της παραπάνω φρ. και ως προς την ειρωνεία·

- *φτάνω δεύτερος και καταϊδρωμένος*, βλ. φρ. *έρχομαι δεύτερος και καταϊδρωμένος*·

- *φτάνω τελευταίος και καταϊδρωμένος*, βλ. φρ. *έρχομαι τελευταίος και καταϊδρωμένος*·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας